

Efteråt andas jag annorlunda

SCEN: Tajphoon Tivoli leker på allvar. Detta är livekonst att uppleva och inte betänka, tycker Sven Rånlund.

Det vore en underdrift att påstå att Göteborgsensensemblen Tajphoon Tivoli nosar på konstens frihet. De käkar den, manglar genrer, leker suveränt med vitt skilda uttrycksformer, uppenbart tillfreds med att odla just sin rara ört i kulturen.

På Teater Aktörs scen i Masthugget ger gruppen en show i tre akter med musik, performance och film. Ett tema kan möjligen nystas fram, men detta är livekonst att uppleva snarare än betänka. Mycket humor, stor begåvning, skärpa i detaljerna om än suddigt i konturerna.

JOHAN KYLÉN inleder redan i foajén när han i mossrutig kostym kommer skramlande med bjällror och blåser i horn, som för att fösa ihop publiken och riva den första barriären. Under föreställningens timme och en halv expanderar han den sceniska ramen på flera sätt, bland annat med måttband och maskeringstejp. Plötsligt står han mitt i publiken och virar tejp runt några av oss: "Nu hör ni ihop, känner ni det?". En annan får hålla i en liten tejpbit – exakt en meter, förklarar han. Kyléns absurdism drar åt surrealism, men tangerar faktiskt också den farliga godtycklighet vi avgränsar oss från andra med.

EFTER KYLÉNS solonummer, där han omväxlande talar till publiken och spelar trummor synkade till video, fortsätter de fem medlemmarna tillsammans under fri flagg. Musiken styr alltmer. Jonny och Henrik Wartel sitter på golvet bland blås- och slagverksinstrument och kryddar frijazz med arabiskt. I fonden rullar Karin Flodhammars filmer likt visuell poesi, särskilt berör mig hennes sätt att liksom måla med rörliga bilder på stillbilder. Exakt vad performanceartisten Michelle Collins har för sig är inte lätt att beskriva, men allt hon gör på scenen blir intressant, och intensivt könsladat. Hon steppar. Dammsuger. Håsar i sidled. Jonglerar med dammpipor. Råmar en blues.

Tajphoon Tivoli leker på allvar, osäkrar osäkerheten, bestrider konstnärlig enkelspårighet. Det låter inte klokt, men efteråt andas jag annorlunda.

SVEN RÅNLUND

Tajphoon Tivoli, på Teater Aktör

Towards a bright future!

Med Michele Collins, Johan Kylén, Jonny Wartel, Henrik Wartel, Karin Flodhammar
Spelas t o m 19 november

FILMPOESI. Karin Flodhammar målar med rörliga bilder på stillbilder.